

॥ ५७ ॥ मिथ्याभिशापयस्तानामपि स्कंदमातृणां बालग्रहत्वादिना चाधिकारप्राप्तिः किमु तसाक्षाद्दोषकर्तृणामतः सर्वदोषपरिहारार्थं महेश्वरः पूज्य इत्युपसंहरति अप्रकीर्णैर्द्रियमिति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इत्यार
यावत्सप्ततिवर्षाणि भवन्त्येते ग्रहानृणां ॥ अतः परं देहिनां तु ग्रहतुल्यो भवेज्ज्वरः ॥ ५७ ॥ अप्रकीर्णैर्द्रियं दातुं शुचिं नित्यमंतर्द्रितं ॥ आस्तिकं श्रद्धधानं च वर्जयन्ति
सदा ग्रहाः ॥ ५८ ॥ इत्येष ते ग्रहोद्देशो मानुषाणां प्रकीर्तितः ॥ न स्पृशन्ति ग्रहा भक्तान्नरान् देवं महेश्वरं ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय
समास्या पर्वणि आंगिरसे मनुष्यग्रहकथने त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ मार्कण्डेय उवाच यदा स्कंदेन मा
तृणामेव मे तस्मिन् कृतं ॥ अथैनमब्रवीत्स्वाहाममपुत्रस्त्वमौरसः ॥ १ ॥ इच्छाम्यहं त्वया दत्तां प्रीतिं परमदुर्लभां ॥ तामब्रवीत्ततः स्कंदः प्रीतमिच्छसि कीदृशं ॥
॥ २ ॥ स्वाहो वाच दक्षस्याहं प्रिया कन्या स्वाहानाममहाभुज ॥ बाल्यात्प्रभृतिनित्यं च जातकामाद्दुताशने ॥ ३ ॥ न समां कामिनीं पुत्रसम्यक् जानाति पा
वकः ॥ इच्छामि शाश्वतं वा संवस्तुं पुत्रसहाग्निना ॥ ४ ॥ स्कंद उवाच हव्यं कव्यं च यत्किंचिद्विजानां मंत्रसंस्तुतं ॥ होष्यन्त्यग्नौ सदा देवि स्वाहेत्युक्त्वा समुद्भू
तं ॥ ५ ॥ अद्य प्रभृति दास्यंति सुवृत्ताः सत्ये स्थिताः ॥ एवमग्निस्त्वया सार्धं सदा वत्स्यति शोभने ॥ ६ ॥ मार्कण्डेय उवाच एवमुक्ता ततः स्वाहा तुष्टा स्कंदेन पू
जिता ॥ पावकेन समायुक्ता भर्त्रा स्कंदमपूजयत् ॥ ७ ॥ ततो ब्रह्मामहासेनं प्रजापतिरथा ब्रवीत् ॥ अभिगच्छ महादेवं पितरं त्रिपुरार्दनं ॥ ८ ॥ रुद्रेणाग्निसमावि
कंयतः ॥ ९ ॥ संभूतं लोहितो देतु शुक्रशेषमवापतत् ॥ सूर्यरश्मिषु चाप्यन्यदन्यच्च वापतद्भुवि ॥ ११ ॥ आसक्तमन्यदृक्षेणुत देवं पंचधापतत् ॥ तत्र ते विविधा
कारा गणा ज्ञेयामनीषिभिः ॥ तव पारिषदा घोराय एते पि शिताशिनः ॥ १२ ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्त्वा महासेनो महेश्वरं ॥ अपूजयदमेयात्मा पितरं पितृवत्स
लः ॥ १३ ॥ मार्कण्डेय उवाच अर्कपुष्पैस्तुतं पंचगणाः पूज्या धनार्थिभिः ॥ व्याधिप्रशमनार्थं च तेषां पूजां समाचरेत् ॥ १४ ॥ मिजिका मिजिकं चैव मिथु
नं रुद्रसंभवं ॥ नमस्कार्यं सदैव हवालानां हितमिच्छता ॥ १५ ॥ स्त्रियो मानुषमांसा दाहद्विकानां नामनामतः ॥ दक्षेणुजातास्ता देव्यो नमस्कार्याः प्रजार्थिभिः ॥
॥ १६ ॥ एवमेते पिशाचानामसंख्येयगणाः स्मृताः ॥ घंटायाः सपताकायाः शृणुमे संभवं नृप ॥ १७ ॥

अरण्यके पर्वणि नैलकंठीये भा० त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥

॥ ६३ ॥

यदेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥